

Danielle communiceert met **Feite Hofman**

Schrijver Feite Hofman(42) is behalve schrijver ook nog vader, echtgenoot, tennisser, huisman, af en toe werkzaam in het basisonderwijs en filosoof op amateurbasis. In al deze 'rollen' vindt hij zijn inspiratie voor gevatte, vermakelijke en pakkende columns die gebundeld zijn in twee boeken. Hij schrijft over het bijzondere van het alledaagse, want 'beter een grote denker over kleine dingen, dan een kleine denker over grote dingen'. Ik voerde een openhartig gesprek met hem over bescheidenheid, vriendelijkheid versus venijnigheid en doen wat je het liefste doet, gelardeerd met mooie woorden, Paulientjes* en gedachtesprongetjes.

Je krijgt veel positieve reacties op je columns. Lezers zijn gul met complimenten schrijven bijvoorbeeld dat er al lezend een glimlach op hun gezicht verschijnt. Welke bedoeling heb je met het schrijven van jouw stukjes?

'Nou, als ze er blij van worden, vind ik dat wel fijn. Dat is leuk ja. Ik ben er blij mee en als andere mensen er ook blij van worden dan zijn we samen blij. En samen blij is weer leuker dan in je eentje blij zijn. Niets is verdrietiger dan filosoof te zijn op een eenzaam en onbewoond eiland. Dat lijkt me heel erg, dat je daar dan stukjes schrijft en dat je zelf de enige bent die ze leest.'

Jouw stukjes gaan over wat jij persoonlijk meemaakt: de demonstratie onlangs van het onderwijspersoneel in de ArenA, je bezoek aan het concert van Erik Mesie. Geef je veel van jezelf bloot in je stukjes?

'Aan de ene kant wel, want de dingen gaan wel over thuis, relatie, kinderen. Maar het zijn wel weer de kleine dingen waar ik over schrijf, de kleine gebeurtenissen. Zo heel bloot voelt het dus niet. Dat is ook niet het doel. Om iets van me zelf te laten zien, van kijk mij nou.'

Je schrijft onder andere voor een site die gaat over man-vrouwrelaties. Daar profileer je jezelf als enthousiast huisman?

'Ja, dat vind ik juist leuk om te doen. Kleine steekjes geven. Ik vind stereotypen helemaal niks. De macho man of de hooggehakte vrouw met lipstift. Huisvrouwen en huismannen zijn veel leuker.'

Hoe ziet jouw schrijfweek eruit?

'Ik schrijf een uur of vijf zes per week. Dan zit ik thuis achter de computer, met zachte muziek aan. Verder is er niemand thuis, ik schrijf en tussendoor zet ik dan koffie, dan bedenk ik weer wat en dat schrijf ik dan weer op. Ik heb ook een aantekeningblok waarop ik met de hand krabbeltjes maak en verder is het een kwestie van veel uitprinten, lezen, schrappen en weggoaien. Dat gaat wel in een soort flow. Ik kan naar de klok kijken en denken: hee, ben ik al weer zolang bezig?'

Wat vind jij leuk aan schrijven?

'Gedachtesprongetjes maken dat vind ik leuk. En ik wil mijn eigen gedachtegangen zo op papier zien te krijgen dat anderen het ook kunnen volgen, dat het overkomt. Er gebeurt zoveel in je hoofd... Ik wil de gedachten vangen die in mijn hoofd zitten. Met die spinsels in je hoofd - mooi woord trouwens spinsel - met die spinsels ga ik dan wat doen en dan wordt het wat.'

Waarom is spinsel nou een mooi woord?

'Tja,.... er zit het woord spin in en een s en een p en je hoort het niet vaak. Woorden die je niet vaak hoort zijn ook vaak leuk.'

Oude woorden? 'Die zijn ook vaak mooi. Met een vriend verzamel ik ouderwetse scheldwoorden voor jongelui. Zoals rapaille, gajes, tuig van de richel, schorriemorrie, ploert. Wij voeren die weer in als we voor de klas staan.'

Wat lees je zelf graag?

'Ik heb net het tweede boekje van Paulien Cornelisse uit. "En dan nog iets". Erg leuk om te lezen. Die mevrouw schrijft natuurlijk hele mooie stukjes.

Het is grappig dat zij een paar dingetjes schreef voordat ik ze schreef. Dat we dezelfde gedachten hadden. Bijvoorbeeld het zinnetje: *Als ik heel eerlijk ben*. In haar eerste boekje schrijft ze over mensen die dat regelmatig zeggen. Ja wat bedoel je daar dan mee? Was je dan al die tijd daarvoor dan niet eerlijk? Heb je de rest van de tijd zitten liegen?

Die gedachte had ik ook al heel lang, maar nooit iets mee gedaan en zij schrijft dat dan op.

Het is heel mooi, want volgens mij doet zij wat ze het liefste doet namelijk stukjes schrijven en dat doet ze heel goed. Dan hoeft je je nergens meer druk om te maken lijkt mij. Dat is wat ik zou willen. Aan de andere kant als ik niks anders doe dan stukjes schrijven dan kom ik misschien ook minder inspiratie tegen...'

En dan?

'Moet ik misschien maar niet fulltime schrijver zijn....

Hoewel dat is wel een teleurstelling. Als succesvol schrijver niet iets zou zijn voor mij. Ja nee ik wil het wel. Het lijkt me wél leuk. Het lijkt me héél leuk om me alleen maar met schrijven bezig te houden.'

Ik wil de gedachten vangen die in mijn hoofd zitten

Om over kleine alledaagse dingetjes gevatte stukjes te schrijven, moet je op een bepaalde manier kijken en een nieuwsgierige geest hebben? 'Klopt, maar ik weet niet of ik van mezelf mag zeggen dat ik een nieuwsgierige geest heb. Ik ben namelijk ook heel bescheiden.

Je hebt mensen die ergens goed in zijn en die roepen dat van de daken. Soms denk ik wel eens: waarom doe ik dat niet?'

Jij zou niet van jezelf zeggen dat je een goeie schrijver bent? 'Nee.'

Maar je vindt het wel? 'Ja, ik vind het wel. Dat is ook het gekke. Ik vind mijn stukjes zelf wel heel erg leuk. Maar wat een ander daarvan vind dat weet ik natuurlijk niet....

Maakt het uit wat een ander daarvan vindt?

'Uiteindelijk maakt het wel uit ja. Je schrijft natuurlijk wel om gelezen te worden.'

Als je bescheiden bent, kies je voor dat bescheiden gedrag en daarmee kies je een ander gedrag niet.

'?'

Iemand die bescheiden is, wil niet... onbescheiden zijn.

'Ah, het tegenovergestelde van bescheiden, moeilijk om een woord op te plakken hoor.... Het gaat denk ik over altijd meer willen en dat dan ten koste van anderen. Dat wil ik niet.'

Danielle communiceert met... is een serie interviews met markante mensen over hoe zij aankijken tegen onderwerpen als communicatie, doelen stellen, dingen bereiken in het leven. Dezelfde onderwerpen als in de trainingen van Daniëlle communiceert aan de orde komen. Omdat je over dit soort onderwerpen nooit uitgesproken raakt.

Wat levert bescheidenheid jou op?

'Het is een goeie eigenschap. Als je bescheiden bent, ben je vriendelijk. En dat is fijn, want voor vriendelijkheid krijg je waardering.

Tegelijkertijd denk ik ook wel eens: ik ben helemaal niet zo vriendelijk. Ik ben best wel vaak vriendelijk tegen mensen terwijl ik eigenlijk helemaal niet in een vriendelijke bui ben. Die wat donkerder kant laat ik niet zien. Dat verhuil ik met bescheidenheid en vriendelijkheid, dat is een tweede natuur.'

Heb je daar wel eens last van?

'Soms heb ik daar wel last van, ja. Het kan maken dat je te laat voor jezelf kiest.'

Dat je kansen mist? 'Kijk, je kunt ook je baan opzeggen en alleen nog maar gaan schrijven. Bij mij verplaatst het zich nu een beetje. Ik schrijf steeds meer. Maar misschien is de kans juist wel om dat schrijven helemaal te doen.

Daar denk ik over na. Ik weet niet of ik dat moet doen en tot die tijd verander ik dan maar niet. Dus dat is misschien wel een kans die ik laat lopen. Want dan denk ik: Ach, dat hoeft toch ook niet per se helemaal. Maar het is misschien wel wat ik het liefste wil. Uit bescheidenheid doe ik het dan niet. Het kan ook wel gebrek aan lef of een soort angst zijn. Want wat gaat er dan gebeuren? Het zou betekenen dat ik dan ook opeens echt van mezelf zou moeten zeggen: ik ben schrijver.'

En dat is eng? 'Ja, dat is de zere plek.'

Ben je gelukkig?

'Jawel...

Dat is misschien wel de slechtste vraag die je tot nu toe gesteld hebt.'

Vind je?

'Ja, een cliché vraag. Zo van als je niets meer te vragen weet, kun je altijd nog vragen: ben je gelukkig. Ik houd niet zo van het zinnetje, denk ik'

Ben je tevreden?

'Ik ben best wel gelukkig, en best wel tevreden. Best wel, dat is niet altijd, maar meestal wel.

Best wel. Niemand zegt *best niet*... Ik ben best niet tevreden of het tegenovergestelde: *slechtst niet*...

Ik ben wel tevreden. Het schrijven wordt steeds meer en dat vind ik wel leuk. Neem het maar niet te serieus. Misschien komt zo'n vraag ook wel teveel binnen.'

Je zei net dat je je donkere kant niet zo laat zien. Kan je die wel kwijt in je stukjes?

'Kijk, ik oog vriendelijk. Ik doe niet aan schelden en boos doen. Maar ik heb heus wel eens een venijnig stukje geschreven over iemand. En dat geeft mij dan wel voldoening. Het is ergens natuurlijk wel jammer dat diegene niet weet dat het over haar gaat.'

Toen de reacties op het stukje over Erik Mesie bij mij binnenkwamen, dacht ik ook wel even dat ik misschien toch iets te ver buiten de vriendelijkheidszone was gegaan. Want ik krijg als reactie van iemand die de bassist van de band kent: *Nou ik ben benieuwd wat hij ervan vindt, maar hij zal het al wel gelezen hebben hahaha.* En dan schrik ik wel hoor. Dan denk ik: heb ik iets gemeens gedaan? Reuring maken is wel leuk, maar ook eng.'

Maar je wou het wel? Een beetje steken?

'Nee. Nou ja, misschien stiekem wel. Ik vind het heel eng dan denk ik straks dan leest hij het zelf. Misschien vindt hij het heel erg en dat heb ik dan gedaan. Dat vind ik wel heel vervelend. Dat is het vriendelijkheidssyndroom.

De grote vriendelijke reus, een heerlijk personage trouwens.

Ik zag overigens wel overeenkomsten tussen Erik Mesie en mij. Zoals hij daar stond was het allemaal vreselijk *net niet* of *niet meer*, in elk geval. Misschien geldt dat ook wel voor mij met m'n puntschoenen. Maar ja, hij doet wél de dingen die hij leuk vindt. Hij is wel lekker muziek aan het maken.'

Veel mensen hebben ergens een vaag plan in hun hoofd over dat ze een boek willen schrijven, maar ze doen het niet. Waarom is het bij jou wel gelukt?

'Toeval, dat ik op het goeie moment een uitgeefster tegen kwam. Het was wel een moeilijke stap hoor. Ik was met haar aan het mailen. Zij zat ook achter haar computer en in een vlag heb ik haar toen gemaaild van: joh ik heb zelf ook dingen geschreven vind je dat misschien leuk? Is dat misschien wat? Maar heel voorzichtig deed ik dat, want stel je voor dat ze zou zeggen: nee jongen, dat is echt helemaal niks. Gelukkig deed zij dat niet. Ze heeft het bekeken. Ze vond het leuk en ze zei: daar kunnen we wel een boekje van maken. Ik was daar toen wel enigszins van in de wolken. Dat weet ik nog heel goed. Opeens mocht ik zomaar bij die uitgeverij een boekje gaan maken. Ja dat was prachtig hartstikke prachtig.'

Je noemt het toeval. Is het niet ook een kans die je greep toen hij voorbij kwam?

'Ja dat is wel een leuke gedachtegang. Zo heb ik het nog nooit gezien. Als je het zo bekijkt ben ik misschien toch iets minder bescheiden dan ik 42 jaar lang gedacht had.'

*** Paulientje**

Een 'Feite-woord' voor taalfenomenen zoals door Paulien Cornelisse beschreven in: *Taal is zeg maar echt mijn ding of Ook nog even dit.* Een voorbeeld van een Paulientje is: *Mag ik vragen of je daar wel eens last van hebt? In plaats van: heb je daar wel eens last van?*

Het laatste boek van Feite Hofman: *M/V bij gelijke geschiktheid gaat de voorkeur uit naar een vrouw.*

Is te bestellen via zijn site: www.feitmans.nl

Check voor de laatste 'Feitschrijfsels' zijn wekelijkse blog op www.manoman.nl